

Előfizetési árak:

Képez évre 10.— Ft
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kladdóhivatal:

Főpiac, a várcs-
házal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábol pető
sorokint 5 krjával
számítatnak.

A haza minden előtt.

Irta: Kozov Ákos.

Debreczen, február 7.

Békés kibontakozást kíván a király, ezt mondja a táviró és mi végtelen megnyugvással látjuk, hogy a Felség hü magyar népének javát akarja.

Megértik-e a király szavait azok, kik a békének, a békés kibontakozásnak ellenségei? Megértik-e, hogy az ország nem lehet egyesek politikai tuhajtásainak áldozata, megértik-e, hogy midőn a haza kíván áldozatokat, el kell némulni az egyéni érdekeknek, meg kell szünni a pártviszálynak, mely már annyiszor döntötte romlásba a nemzetet.

Hetek, hónapok óta folyik az alkudozás. Nagyeszü férfiak tekintélyük sulyával, hazájukat szerető szívük minden igaz érzésével azon fáradoznak, hogy a béke létrejöhessen. S midőn már-már közel vannak ahhoz, hogy a mostani szomorú helyzetből kibontakozzék az ország, akkor az ellenzék tuhajtott követelésekkel lép fel és egy fél óra alatt tönkretesz azok munkáját, kik nem szeretik a személyes harcok haragos tüztét,

hanem a békés megoldás hívei nem feledve, hogy a szenvedély sohasem jó tanácsadó.

Az ellenzék nem akar megszavazni semmit, míg Bánffy báró le nem mond, hanem ehelyett obstruál, opponál. Beleviszi a személyi gyűlöletet a politikába s szenvedélyétől elvakultan nem veszi észre, hogy ezzel a fejvesztett politikával nem Bánffynak árt, hanem a nemzetnek.

Az ellenzéknek nagyon fáj, hogy a technikai obstrukció tervezett kiszorításával kiszedik méregfogait. Ezért nem fogadja el a békejobbot. Ha a házszabályok revíziója keresztül megy, nem lehet unos-untalan meddő vitákkal az időt pazarolni. Akkor nem lehet hónapokon keresztül mulatni az ország pénzén és spektakulumokat rendezni az országházban, melynek költségeit veríték közt izzadja ki a nemzet. Akkor dolgozni kell azért a képviselői salláriumért nem úgy mint most, mikor alig jelenik meg száz képviselő a tisztelt házban, a többi pedig odhaza ujságokból pipaszó mellett olvassa az ott történt szépséges dolgokat.

Az ország meg fizet, hogyne fizetne, hisz van pénze annyi,

hogy nem kell néznie az arányt a fizetés meg a képviselők munkássága között.

Az ellenzéknek nemesebb feladatai is vannak, mint obstruálni. Szép hivatás várna reá, ha azt megengedett korlátok közt akarná megvalósítani. Így azonban még egyrészt célt nem ér, másrészt elveszti tekintélyét a személyes harcok tüzeiben. A nemzet nagy része már úgy is elfordult az ellenzékétől, itt-ott vannak már csak erős emberei. A legnagyobb rész megunta a harcot és belátta, hogy kölcsönös engedményekkel még van mód kibontakozni a helyzetből.

Az ellenzék a hosszú harcban ellövődözte minden puska-porát. Kárt nem tett senkiben, csak kellemetlen füst maradt hátra a lövések után. Itt-ott még szétpattan most is egy-egy bomba, de nem gyújtja fel többé a sziveket. A csattogás, durrogás már csak azokat tartja ébren, a kik a békés kibontakozásnak mindenképpen ellenségei.

Nem tudjuk megérteni, hogy miért ne lohadhatna le a szenvedély lángja, ha a mi édes hazánk létkérdése van koczára téve.

TÁRCZA.

Nazarénusok.

Énekes népszínmű 4 felvonásban. Irta: Ujlaki Antal. A dalok szövegét írta és zenéjét szerzette: Dóczy József. — Ujdonságul előadva február hó 5. én. —

Tegnapelőtt este mutatták be Ujlaki Antal városunk szülöttének — ambiciozus írónak első színpadi termékét a Nazarénusokat.

Meglepetés számba megy az a szívélyes, majdnem megható fogadtatás, melyet a telt ház nagy közönsége az előadott darabban szemben tanusított.

Talán azért, mert Basahalmán belül született — író szorgalmának gyümölcsét látta az előadott darabban, vagy az eddig még senki által fel nem dolgozott új hit apró mozzanatai ragadták magvával az érdeklődő közönséget.

A Nazarénusokat — a mikor megírta Ujlaki, előbb hosszú időn keresztül tanulmányoznia kellett neki a farizeus szektának belvilágát, egyedül álló különöz nézeteit.

Mint szegedi hírlapíró — erre bő alkalma lévén — addig bujta a tanyákat, félreeső elszigetelt lakosság gyülekezeteit, míg meg nem találta mindazon problémákat, melyet jelen darabjában sikeresen feldolgozhatott.

A darab meséje — sok tekintetben hasonlít a többi drámai mozzanatokkal felékesített népszínművekhez. Azzal a különbséggel, hogy itt a szerző a dramaturgus kirohanást mint mellék motívumot szerepelteti és ez egy kis kárt tesz ebben a kellemes meséjü darabban.

A darab meséje a következő:

Szeged környékén, az ugynevezett tanyákon szüreti multság van Biczók Rókus (Bartha) birónál, ki egyuttal az elszaporodott nazarénusok papja is.

Miután az új vallás szerint az újhitűnek fegyvert kezébe nem szabad venni — mert mint az irás mondja, a ki fegyverrel bánik, az fegyverrel vesz el, — mégis a nazarénus bíró leánya Teeza (Szabó Irma) addig biztatja a beléje szerelmes legényt Feeskés Pali (Mezey) ki még nem tért át az új vallásra, hogy löjjön nehányat pisztolyából, mert az úgy illik szüreti multság alkalmával.

Feeskés Pali aztán azt meg is cselekszi.

A gyakori lövöldözések, de leginkább az a tudat, hogy egy szent nazarénus leányának egy hitetlen teszi a szepet, annyira megharagítja a bíró — hogy megtámadván a legényt, azt meg sérti, sőt atyjának becsületében is gázol.

Ez a sérelem szíven találván a fiut, felzuduló indulatában lelövi a nazarénus bíró.

Ez az első felvonás — a második felvonásban haza jön a börtönből a gyilkos fiu, szíve vonzalma, mert még mindig forrón szereti a leányt, a Teezáék házukhoz vezet.

Itt a leány remegve fogadja, csak azt veti szemére — hogy minek tette azt.

E lefolyt idő közben a bíró leányát, egy másik férfihoz akarja erőszakolni. Botos Jánoshoz, (Komjáthy) kit — azt sem tudják hol született — merről jött.

De annyira szentnek mutatja magát, hogy a többi újhitűeket teljesen meghódítja, különösen azzal a beszéddel, hogy az új hitért ő már börtönből is szenvedett.

Ennek bizonyására el is hozta a vas békót mely lábaira kezeire volt verve.

Ez a békó aztán — mint valamely szent ereklje — az imaház asztalára van helyezve.

Botos János már úgy tekintette Teezát, mint menyasszonyát. Neki ígérte az apja, a mit pedig a nazarénus hitü megígér, azt meg is tartja.

Csakhogy Biczók Teeza nem szereti Botos Jánost, az ő szíve még mindig a Feeskés Palié, ki ha atyja ellen merényletet is követett el, — még sem tudja elfeledni.

Ezek után egy nazarénus istentisztelet folyik le a színen. Az újhitűek elszigetelt — komikával határos cselekményekkel foganatosítják a felavatást.

1 liter Cuba rum f. 1.—
1 „ Braziliai rum f. 20
1 „ Jamaikai rum f. 150, 2.—

1 liter Ananász rum f. 2.50, 3.—
Tea 1 deka 5 krtól 14 krig.

DEUTSCH LAJOS

előbb **VARGA LAJOS**

Piacz-utca 38. sz.

Vagy talán sokakban a gyűlölet a fennálló rendszer ellen erősebb, mint a haza jólétének biztosítása? Ha ez így van, úgy jaj neked szegény hazám! Jaj neked, mert önfiad ellenségei haladásodnak, éppen azok ütnek pártot ellened, kiknek munkás kezeire te joggal számíthatasz.

Pedig talán ők is a te fiad s te szerető anyjok vagy nekik is.

Ki ne emlékeznék közülünk arra a szép költeményre, mely leírja a nagy Hunyadyt, midőn egy hírnök tudatja vele, hogy hatalmának vége van, mert a polczon Ulrik ül. Hunyady főséges nyugalommal hallgatja meg a futár beszédét s aztán így szól: *Ha úgy akarja a király, Hunyady akkor félre áll . . .* Szerintünk Hunyady e nyilatkozatában nagyobb, mint világverő nyert csatái után.

Mi is azt mondjuk: Ha úgy akarja a király, legyen béke, szűnjenek meg a kicsinyes erdekek harcrai, — a haza minden előtt.

— **A bécsi tanácskozások.** A tegnapi előtti bécsi tanácskozásokról a „Budapesti Tudósító“ illetékes helyről azt az értesítést veszi, hogy ő Felsője délelőtt tíz órakor Fejérváry Géza báró honvédelmi minisztert s ezt követőleg tizenegy órakor Széll Kálmánt fogadta, délutáni egy órakor pedig ő Felsője elnöklésével tanácskozás volt, amelyen az említett két államférfiun kívül Széchenyi Manó gróf, az ő Felsője személye körüli miniszter is részt vett. Fejérváry báró és Széll Kálmán jelentést tettek a kompromisszum tárgyalások menetéről és ennek alapján az ő Felsője elnöklésével tartott tanácskozásban a helyzet behatóan megbeszélve, konstatáltatott, hogy a két

jelentéstevő álláspontja között eltérés nincsen.

— **A képviselőház ülése.** A képviselőház tegnap délelőtt 10 órakor Madarász József korelnöke alatt folytatta ülését. A jegyzőkönyvet vita nélkül hitelesítették, ázután Dániel Ernő b. kereskedelmi miniszter terjesztette be jelentését a statisztikai hivatal munkásságának szervezéséről.

Napirend előtt Bolgár Ferencz óhajtott volna felszólalni, de a Ház egyszerű szavazással úgy döntött, hogy a felszólalást nem engedi meg.

Ezután a Ház a még elintézésre váró névszerinti szavazások közül intézett el néhányat.

— **A szabadelvű párt értekezlete.** A szabadelvű pártkörben vasárnap este a tagok rendkívül nagy számmal voliak jelen, várva a bécsi ut részleteiről szóló híreket. Bánffy báró miniszterelnök s a kabinet valamennyi Budapesten tartózkodó tagja megjelent a pártkörben és sokáig időzött ott. Bánffy b. és Fejérváry b. számos hívük társaságában még este kilenc órakor is a klubban voltak. Megjelent ott Széll Kálmán is, aki daczára a bécsi utnak és a vasárnapi sok pourparlerásnak, fáradhatatlan volt terveinek és reményeinek előadásában s azok közt volt, akik legkésőbb itt maradtak a pártkörben. Mielőtt idejött, a kaszinóbeli Széchenyi lakomán volt s az ellenzéki pártvezérekkel érintkezett, tehát eléggé alapos körültekintéssel ítélhette meg a helyzetet s tapasztalatai alapján mondhatta:

— A béke meglesz, csaknem bizonyosan meglesz.

A szabadelvű párt tagjai is azt vélték a kapott hírekből, hogy a békének lényeges akadályai leküzdhetők lesznek az ellenzék engedményei által. A megoldásnak az a formája, hogy a kormány feltételei a korona jóváhagyásával érintetlenül maradnak, a párttagok legnagyobb részét megnyugtatja.

Ami a mai napra hirdetett értekezletet illeti, vasárnap este arról értesítették a párttagokat, hogy ennek az értekezletnek

a programja megváltozik. Minthogy tudniillik további új tárgyalások, a kivételre nézve módosításokkal kezdődnek, keddre a kormány még nem lesz abban a helyzetben, hogy a végleges föltételeket ratifikálás céljából terjeszse az értekezlet elé. Tehát a szabadelvű párt mai értekezlete lényegében olyan jellegű lesz, mint az ellenzéki pártok által szombaton és azt megelőzőleg pénteken tartott értekezletek. A kormány részéről elő fogják terjeszteni az eddigi béketárgyalásokról szóló jelentéseket; érdemleges felszólalások nem lesznek és a határozat csak a tárgyalások folytatására fog vonatkozni. (Erről egyébiránt távirati rovatunkban számolunk be.)

Caprivi halála.

Grossen, febr. 8. Caprivi Leo György gróf, volt birodalmi kancellár, ma meghalt.

A vaskancellár közvetlen utóda, a kit Vilmos császár már jóelőre kiszemelt magának, hogy az „új irány“ politikáját inaugurálhassa, Caprivi gróf, — mint egy ma érkezett táviratunk jelenti — meghalt. Aránylag rövid kancellársága idejében, bár igen nehéz tette állását a friedrichsruhei sebzett oroszlánnak gyakori kirohanása, tanúságát adta annak, hogy II. Vilmos császár bölcs előrelátással szemelte ki őt Bismarck herczeg utódjának. A tábornokból lett kancellár kitűnően tudta egyesíteni az uralkodója iránt való engedelmisséget a vezető politikus tekintélyével. Eleinte gyanakodással, majd éles kritikával fogadták működését, de a mily mértékben alkalma nyílt államférfiúi kvalitásainak feltüntetésére, a közvélemény is mindinkább megbarátkozott az új emberrel, annál is inkább, mert belpolitikájában mérsékletet tanusított s az utolsó Bismarck-aera szigorát humánusabb s előrelátóbb szociálpolitikai felfogásával enyhítette.

Külpolitikájában törhetlen híve volt mindvégig a hármasszövetségnek, amelynek állandóságát és szilárdságát megerősítette azzal, hogy szakított az Oroszor-

A templomnak használt nagy ház belterületét egymás után tipegve, valóságos ruca-marsban — háremszor körüljárják.

Majd odamennek egy nyitott ablakhoz, honnan felnéznek a csillagos égre. Az egy istent látni vélik a kék ég boltzatán, fényes trónusában.

Most aztán sorban mindenkiük kötelessége elmondani eddig elkövetett bűneit. Mert az irás szerint csak megtisztulva vétethetnek fel a legigazabb felekezetbe.

A szertartás alatt kint zúgnak a szociálisták, kik bosszút esküdnek a bírónak, mert neki tulajdonítják, hogy a főszolgabíró nem engedte meg a májusi körmenetet.

A szociálisták vezére susula Mátyás (Szacsavay) annyival inkább el van keseredve az emberiség ellen, mert egy szép viruló leánya, Eszter (Fáy Flóra), ki Pesten szolgált, elveszett, régóta nincs róla semmi hír.

Majd megérkezik a szociálista vezér leánya Budapestről, csak hogy — nem egyedül, karján egy baba gögicsél, kit szeretettel szorit a megcsalt leány kebelére.

Az apa fellázad az első találkozásakor, de mégis győz a szeretet és leányát visszafogadja gyermekével együtt, bosszút esküdve a csábító fejére.

Az ujhítűek között ül Eszter is, ő is megmondja az Istennek elkövetett bűneit.

Ezen szertartás végére volt kitűzve a Botos János és Tecza esküvője is.

Az apostol, illetve a pap, a szent énekek elhangzása után egymásba erőlteti a két kezét és hangosan ejti ki a forma szavakat, melyek a házasságot az új hit szerint megerősítik.

Egy félreeső helyen imádkozó Eszter megösméri a férfi hangját, felugrik és oda rohan a szöszék elé. Meglátja azt az embert, ki őt megcsalta, csufosan elhagyta, kitörő fájdalommal feljajdul a szíve és elmond mindent, a mi közöttük eddig megtörtént.

Botos János, kit különben ezelőtt Demeternek neveztek, levolt leplezve, megsemmisülten állott a hívők előtt, kiknek saját igazolására szintén hasonló elkövetett bűneire hivatkozott, melyért aztán az új hit törvényei szerint fel is mentették. A megcsalt leányt pedig a templomból kiutasították.

Tecza azonban most már még jobban megutálta Botos Jánost, kereken kijelentette, hogy nem lesz annak a farizeusnak a felesége soha.

Utolsó felvonásban aztán kitör teljes mértékben a szociálista lázadás, a veres lobogósok megtámadják a nazarénus bírót, Susula Mátyás a vezér, leányának csufos kiutasításáért, még jnbban felingerelve, halált esküdött a bírónak fejére.

Ugyanezen időben, melyben a váratlan támadás meglepte a nazarénusok gyülekező tanyáját, ki volt tűzve Tecza-nak másodszeri erőszakos esküvője.

Tecza és Feeskés Pali, egy négy szemközti találkozáson megbeszéltek, hogy ha már semmiképpen nem tud megszabadulni az esküvő megtartásától, akkor abban a pillanatban, midőn az eskü szavakat kell elrebegni, jelenjen meg és neki fogja mindezeket elmondani, melybe Botos Jánossal szemben erőszakolják.

A szociálista vezér szemére hányta a bírónak szivtelen eljárását, a dühöngő keserűségtől elragadtatva kést ragadott és rávetette magát a nazarénus apostolra.

Abban a pillanatban ér oda Feeskés Pali, ki azt hitte, hogy az esküvőhöz kellő időben érkezik.

A sors intézkedései szerint a bírónak szánt késdöfés a Feeskés Pali kebelét furta át.

Ki megmentette a bírót a biztos haláltól.

A megszurtt legény elhaló hangon nyögte, hogy most már megérdemli a bírónak bocsánatát, az a lövés, melyet régen az ő pisztolyából a bírót leterítette, most ezzel a kés szurással teljesen kiegyenlítve van.

A nazarénus bírónak, ezen lefolyt eseményekben az egy Isten ujját látván, szeretettel fogadta vissza az elűzött fiút kebelére, kinek sebe az orvosi vizsgálat

szággal való kaczerkodással, a mely Bismarck alatt gyakran okozott félreértéseket sőt diplomáciai kellemetlenségeket.

Utolsó műve a katonai szolgálati idő reformja volt, melyet csak új választások után birt keresztülvinni.

Caprivi 1894 október 26-án vált meg állásától, egy súlyos konfliktus miatt, a mely közte és Eulenburg gróf porosz miniszterelnök közt felmerült s melyre az államfelforgató törekvések ellen fogasítandó rendszabályok szolgáltatottak okot. Az utóbbi rendkívüli intézkedéseket akart míg Caprivi a büntetőtörvény keretében akart gondoskodni az államfelforgató tendenciák megfékezéséről. Minthogy az ellentétet a két államférfi közt nem lehetett kiegyenlíteni, mindkettő lemondott s a császár el is fogadta lemondásukat. Caprivi utódául ekkor nevezte ki Hohenzollern herceget, a ki még ma is a birodalom kancellárja.

Caprivit távozásakor uralkodójának legteljesebb elismerése kísérte. Azóta csaknem teljes elvonultságban maradt a politikától s személyéről alig-alig került valami hír a lapokba. Most szinte meglepetésszerűleg jön halálának híre, mely nemcsak Németországban, de monarchiánkban is, a hol az elhunytak a hármasszövetség iránt való rokonszenvét nagyon jól ismerték, szintén nagy részvétet fog kelteni.

Caprivi Leo György gróf, a német birodalom kancellárja, szül. Charlottenburgban 1831. február 24-én. Régi friauli nemesi családból származik, de Capriva et Montecuccoli.

Caprivi az 1866. és 1870-i nagy háborúkban a nagy táborokban szolgált, 1871-ben osztályfőnök lett a hadügyminiszteriumban és miután tábornok lett, 1883-ban a tengerészet vezetőjének nevezetett ki. E fényes karriert kitűnő képzettsége mellett kiváló adminisztratív tehetségének köszönhette. A tengerészet élén is megfelelt hírnevének de midőn 1888-ban újra szervezték e hivatalt, attól visszavonult s hannoverai hadparancsnok lett.

E működésében érte őt Bismarck bukása után kinevezetése a német birodalmi kormány vezetőjévé és porosz miniszterel-

nökké 1899. márcziusban. Nagy elődje is egyik legalkalmasabb utódját látta benne. Mint birodalmi kancellár Caprivi eleinte Bismarck nyomaiban kívánt haladni, „Az irány a régi, bár a kormány új”, de idő folytán politikája igen lényeges pontokban eltért a birodalom megalapítójától.

A hármasszövetséget Caprivi is teljesen fentartotta és azt az uralkodók és vezető államférfiak újabb találkozásai által mindinkább megszilárdította. De míg Bismarck bizonyos engedékenységet javasolt Oroszországgal szemben, Caprivi minden téren magáévá tette a szövetséges Ausztria-Magyarország érdekeit.

A másik még lényegesebb eltérés a gazdasági téren történt. Caprivi szakított elődje védvamos politikájával és igen nagy része van abban, hogy Németország ismét kereskedelmi szerződéseket kötött az agrárius ellenzék daczára. Még Oroszországgal is megújították az alkudozást kereskedelmi szerződés létrejövése céljából.

A belső politika terén Caprivi határozottan konzervatív volt. Ez különösen az új iskolatörvény előkészítésénél tűnt ki. Midőn ennek keresztülvitele, a papságnak tett engedmények miatt, országos ellenhatást idézett elő, Caprivi lemondott a porosz miniszterelnökségről és csak a kancellárságot tartotta meg.

Az ellenzéki politikai pártokkal szemben Caprivi megszüntette a Bismarck által annyiszor hirdetett élet-halálharcot. A szocialisták elleni kivételes törvényeket mindjárt kormányra lépése után eltörölték és a szabadelvűekhez is javult a viszony. Az antiszemitákkal szemben ellenben igen határozottan lépett föl.

Legfőbb feladatául Caprivi, mint katoná, a német birodalom haderejének fejlesztését tűzte ki, úgy hogy esetleg egy a keleti mint a nyugati határ biztosítva lehessen. Katonai törvényjavaslata lényegesen emelte a hadi létszámot és ezzel a költséget is. Bár bizonyos engedményeket tett a szolgálat idejének leszállítását illetőleg, a birodalmi gyűlés nagy többsége elvetette e javaslatot,

szerint halálos nem volt és neki ígérte leányát.

Botos János pedig az előtte lejátszódtól történetektől ujjaalakulva oda lépett a buzgó Esterhez és régi szerelmük kapcsán felajánlotta neki kezét, szerelmét, melyet azelőtt a világ rágalmozó nyelve választott el egymástól.

A nazarénus apostol térdreborulva adott hálát az Istennek a dolgok ilyenén való kibonyolításáért.

*

A szereplők, ezek a jóakarattal megvakított bohém fiúk összes lelki erejükkel oda iparkodtak, hogy ezt a kedves darabot a magasabb légióba felemeljék.

Bartha és Komjáthy, a két szent nazarénus szerepében csilhatatlan maskirozással olyan két alakot nyújtottak, hogy az a ki valaha nazarénust látott, megesküdtött volna, hogy ezek azok kiküldöttei.

Szabó Irma, a legkedvesebb naiva — játszott érzelmeteljesen szívének melegével — a Dóczy József nótái úgy hangzottak az ő gyöngyör fogai közül, mintha legalább is szerelmes lenne a dal szerzőjébe.

Mezey ismét megmutatta, hogy egy olyan jövő előtt áll, mely a magasba vezet, csak egyre figyelmeztetjük: a magyar nótákat legalább egyhanggal magasabban dalolja a zenekarnál.

Tanay olyan remek zsidó ügynököt produkált, hogy a nézők nem győzték eléggé bámulni alakítását.

Minden mozdulata derűtséget okozott, egy-egy szavával tapsokra ragadta az élvező közönséget.

A többi szereplők Szacsavay, Fáy Flóra ez a két, színházunknak drámai csillaga, rövid szerepükben igazi művészi alakítást nyújtottak.

Csigaházy, Sziklay, Szentes, Csátár pedig a bigottság kifejezésével eloldott szenténekek zengedezésével a közönség teljes elismerését érdemelték ki.

A remek, gördülékeny, összevágó előadás meglepett bennünket, de különösen magával ragadta a nagy közönséget, kik a mai napon egy nagyon kellemes estét töltöttek el.

Azt hiszem a darab reportoiron marad és még nem egyszer fogunk gyönyörködni a Nazarénusok előadásában.

A szerzőnek igaz tisztelői egy babér koszorút nyújtottak át a színen.

Mint utólag értesülünk, a fentebb előadott meséjű darab további előadását a színügyi bizottság betiltotta.

Abban vallás elleni izgatást lát.

Megállunk és — gondolkozunk . . .

Itt egyideűleg megszűnik, hogy a második előadás alkalmával ezüst koszorúval akarták meglepni, de mivel az előadást betiltották, azt most csupán baráti körben adják át az arra érdemes szerzőnek.

Jabloneczay Kálmán.

mire Caprivi 1893-ban május 6-án feloszlatta a gyűlést és új választásokat rendelt el.

Most hogy meghalt, egész Németország gyászolja.

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor:

Kedden, február 7-én, („B” bérletben) Hoffmann meséi, operett.

Szerdán, február 8-án, („C” bérletben) A bűnös, Vass Richárd drámája.

Csütörtökön, február 9-én („A” bérletben) A bűnös, dráma.

Pénteken, február 10-én, („B” bérletben) A költő álma, Angyal Armand operája.

Szombaton, február 11-én, („A” bérletben) A költő álma, opera.

Vasárnap, február 12-én, délután 3 órakor Igmándi kis pap. Este (bérletszünetben): A baba, operett.

Bűnös.

(Dráma 3 felvonásban. Irta: Voss Richárd. Fordította: F. M. A debreczeni színház bemutatója február 7-én.)

Gazdag és halhatatlan irodalom tanuskodik róla, hogy a németek nem tudnak drámát írni. Ennek egy fölösleges bizonyítékát szolgáltatotta ezelőtt vagy tíz évvel Voss Richárd.

A darabnak tendenciája van: a justizmordot ostromozza. Azt mondja a bírának: ne ítéljenek el ártatlanokat, mert az fölötté kellemetlen az elítéltek és családjának. Még akkor is, ha a látogatást annyira ellene szól a szegény áldozatnak, hogy a tulajdon felesége is bűnösnek hiszi. A bírónak még ilyenkor sem szabad valakit ártatlanul elítélni.

Hát biz ez igaz s mint minden igazság, él már legalább ezer esztendő óta. Az is igaz, hogy ki korán kel, aranyat lel, van is róla az elemi iskolai olvasókönyvekben tanulságos mese, de dráma még nincs róla. Ha a dráma egyáltalán arra való, hogy erkölcsi tételeket demonstráljon, akkor talán kevésbé világos, bizonyításra nem szoruló és a gyakorlatban érvényesíthető tételeket válasszon az író. Az azonban, hogy az ártatlanul elítélt szenvedése, tönkretett élete pótolhatatlan, nem szorul bizonyításra s a bíró, ki e darabot látja, nem térhet magába, mert a justizmord — a Dreyfus-ésetet nem tekintve — mindig csak tévedés és a látogat hibásabb benne, mint a bíró.

Avagy csak tessék ezt az esetet nézni. Lehr Tamást ejjel az irodában találják, a fénök vérében fetreng halva, mellette a Lehr Tamás pisztolya. A pénzes szekrény föl van törve, a bankók a Lehr Tamás zsebében vannak. A jó ember a mellett ivott is sokat, szocialista-anarkista gyűlésekre járt és szép feleségére iszonyuan féltékenykedett. Hát nem el kell itélni? De ime, husz év múlva egy tiszteletreméltó milliomos, aki annak idején Lehr Tamásnak jó barátja és tehéltanuja volt, halálos ágyán meggyónja a lelkésznek, hogy a gyilkos ő volt, hogy Lehr Tamás csak betoppant az irodába és ekkor a perplex ember zsebébe dugta a bankókat, rákiáltván: szerencsétlen, menekülj, te gyilkostól! Egyben felhatalmazza a lelkészt, hogy vallomását a törvényszék tudomására hozza.

Az első felvonásban látjuk a dicséretes gyorsasággal lebonyolódó rehabilitását. Szegény Lehr Tamás a börtönben egészen elbutult, most már maga is hiszi, hogy ő a gyilkos és nem fér a fejébe, hogy a mikor ő husz esztendőn át csak egy holt szám volt, miként lehetséges, hogy nem is bűnös. Aztán nagyon meg is szokta ezt az életet és szeretne tovább is ott maradni. De nem lehet. Valamint a bűnösnek muszáj volt a fegyházban élnie, azonképen az ártatlannak muszáj szabadnak lennie, ha bele is hal. Csak a

mikor a feleségét és gyermekeit emlegetik neki, akkor derül föl a szegény rab és békül meg a szabadsággal.

Ez a felvonás gyöngye a darabnak. Sok realis megfigyeléssel, virtuóz egymásutánban mutatja be a szegény ártatlan bűnöst és a rehabilitálás folyamatát. Kár, hogy ez a gyönyörű felvonás nem tartozik a darabhoz. A kiszabadulás ép úgy csak framissája a drámának, mint a börtönviselés.

Enyhítő körülmény azonban, hogy a második felvonás sem tartozik a darabhoz. Sőt ha jól megértettük a darabot, a harmadik felvonás sem.

A szerző ugyanis be akarná mutatni nekünk, hogy egy becsületre temett család hová züllött az alatt a husz esztendő alatt, hogy fejté a börtönbe zárták s nevével megbélyegezték. A felesége az alatt összeállt valami Kramer (Gyenes) nevű szatócs gazemberrel, a fia egyre iszik, külön él és a leánynak tánczon jár az esze és fogadkozik, hogy a legelső embernek, a ki megtetszik neki, a karjaiba veti magát.

Igen ám, de az anya most is becsületes asszonyként gondolkodik, a fiu pláne ideálja finnyás becsületérzésnek, a leány pedig csak a szájával rossz, mert mihelyt azzal a legelső emberrel találkozik, a tisztesség föllázadt az ocsmány szándék ellen. Sőt az a legelső ember, a ki az ördögi Kramer hozott, hogy neki a leányt eladja, az első pillanatban azt gondolja: a szép Julia lesz a hitvesem és senki más.

A helyzet tehát ez: az asszony gyermekei kedvéért rabja gonosz Kramernek, a leányt feleségül akarja venni a gazdag Berger ur, a Károly fiu pedig becsületes, szorgalmas ember, a ki kész is, képes is eltartani öreg édes anyját, a ki irtózik mostani életétől, de megfoghatatlan módon még sem követi a fiát. Miért? Azt mondja: Kramer nem eresztene. Dehogy nem! S ha nem ereszt, mi gátolja meg abban, hogy egyszerűen ott hagyja? Semmi, épen semmi, ha csak nem a tekintet a harmadik felvonásra, mely le nem játszódhatik, ha Lehrné csakugyan követi a fiát.

Ezt az életet nézi végig a családba ismeretlenül belépő Enoch Arden, vagyis Lehr Tamás. Látja, hogy a családja eltemette s menni akar. Megint egész ok talanul, mert mint a harmadik felvonásban látható, a felesége nagyon örül, mikor végre a különös korezmavendégben a férjére ismer. Az öreg Lehr különben a fiával is soká beszélgetett — ismeretlenül. Károly ugyanis anarkista tanokat vallás a zubbonyába kést rejtett, melylyel a gonosz Krámerrel akarja szurni. Az ismeretlen öreg azonban annyira szívére beszél, hogy eldobja a kést. Mikor aztán Krámer jön és durván bánik a szegény asszonnyal, a börtönből kiszabadult rab, a ki ártatlanul szenvedett, fölkapja a fia kését s maga surja le a gazembert. Mint Somor Dani, ő is azt mondja: lejárt az én szabadságom, visszahoztam vasamat.

Nos, ennyi épen elég egy rossz drámához, a hol minden egészen másfelé ér, mint a hova indult, a hol a szereplők ki vannak szolgáltatva a szerző szeszélyének, illetőleg tehetetlenségének. De ropant érzékeny minden jelenet s patakban foly a köny. Ezt a drámát a deutsches Gemüth teremtette meg és a magyarok sirnak rajta. Hiába, német kulturán nekedtünk, innen maradt meg bennünk a szentimentalizmusra, a Larmoyant-hatásokra való fogékonyság.

Különben ez a darab már három évvel ezelőtt színre került a debreczeni színpadon s sokak előtt bizonyára ösmertes is. A nemzeti színház nemrég adatta elő s ezért eleveníti fel a debreczeni színház igazgatója is.

A dráma főbb szerepeit a következők játsszák: Lehr Tamás — Komjáthy.

Mártha — F. Csígházy E. Károly — Tanay. Julia — Szabó Irma. Schmidt Vilmos — Bartha. Krámer Adolfot — Fenyéri Mór. Berger Gusztávot — Odry Árpád. Herbert államügyészt — Szaecy. Elen felügyelőt — Csátár. Geruleiu börtönőrmestert — Szentés János.

* A szünügyi bizottság ülése. Debreczen város szünügyi bizottsága e hó 9-én **Komlóssy** Arthur főjegyző elnökle mellett ülést tart. A bizottsági ülés tárgyai: A Fróbert gyermekert és Erzsébet alap javára rendezendő műkedvelő előadások engedélyezése; B. Polgár Gyula gyermekelőadásának engedélyezése. Folyó ügyek.

Legujabb.

A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A képviselőház ülése.

Budapest, február 7. (Érk. 2 ó. 10. p.) A képviselőház mai ülésén az ellenzék későn érkezett s nem hallotta a mult ülés jegyzőkönyvének felolvasását. Az ellenzék a jegyzőkönyv újbóli felolvasását követeli. E felett névszerinti szavazást kér az ellenzék. Az eredmény az lett, hogy egy sem engedte meg a jegyzőkönyv felolvasását, mire a jegyzőkönyvet hitelesítették. A hitelesítés után az ellenzék részéről napirend előtt akarnak szólni. A felszólalás eldöntése felett új névszerinti szavazást provokál az ellenzék.

A helyzet.

Bécs, február 7. (Érkezett d. u. 2 órakor.) Itteni irányadó politikai körökben biztosra veszik, hogy Magyarországon most már meglesz a béke. Ha a kompromisszumot sikerül Bánffy bárónak keresztülvinni, — azonnal elhagyja helyét.

Bánffy báró *miniszterelnök utódja kétségkívül báró Fejérváry* lesz, ki megtartaná azért a honvédelmi miniszteri tárczát. *Az új kormányban megmaradna a jelenlegi kabinet tagjainak nagyrésze.*

Beszélik, hogy Fejérváry báró a Felsőparancsának engedelmessé fog. Széll Kálmán miniszterelnökségét itt nem tartják valószínűnek.

Budapest, február 6. (Érk. d. u. 2 és fél órakor.) A szabadelvűpart ma este nagy konferenciát tart, melyen, mint ma délben a Ház folyosóján beszéltek, semmi különös nem fog történni. Bánffy miniszterelnök röviden ismertetni fogja a tárgyalások anyagát és csak arra hívja fel a konferenciát, hogy az előterjesztést egyszerűen vegye tudomásul, de érdemleges határozatot ne hozzon.

Robbanás egy tárnában.

Budapest, február 6. (Érkezett d. u. 3 órakor.) Lengyel Osbrauban a Rotschild féle tárnában robbanás történt. Két munkás szörnyet halt, öt életveszélyesen megsebesült.

Közgazdaság.

Budapest, február 7. Buzakinálat, vételkedv jó. Forgalomban 23000 méter-

máza szilárdan tartott áron. — Egyéb gabonaművekben kevés forgalom. Irányzat változatlan. — Időjárás: havas.

9.79—80
9.58—59
8.69—70
8.03—04
4.83—83
5.85—86
2.20—30

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzók nélkül!

A kir. f. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfeladatok felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Ötthon“-a Keresk. akadémiá palotájában.

A m. kir. fővárosi jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kérészeket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a fellek megjelölhetnek minden szordán.

Honvédelem és Kossuth szobor.

A debreczeni 1848/9 es Honvédegyelet választmánya február hó 5-én gyűlést tartott, melyben Szepessy Gusztáv elnök tett előterjesztést a Debreczen cz. lapban megjelent időszerű felhívásról, mely a debreczeni csatában 1849. aug. 2-án elesett hősök jeltelen sírjának emlékkel való megjelölését célozza. Majd megemlíti Komlóssy Arthurt városi főjegyzőnek ez ügyben nevezett lapban közzétett, s a fentebbi cikk által provokált nyílt levelet, melyben elmondja, hogy Simonffy Imre polgármester és ők már megtették a magok kötelességét ez ügy sikerre jutása érdekében. De miután a városi közgyűlés, majd ismét a jog és pénzügyi bizottság más nézetben volt a kollegium előtti közoroslán további sorsára nézve, most már a honvédegyeletre vár az a feladat, hogy sikra szálljon. A honvédegyelet választmánya tegnapi ülésében továbbra is Komlóssy Arthurt kéri fel a honvédelem létesítése érdekében való agitálásra s egyuttal arra is, hogy a Kossuth-szobor felállításu ügyében is, amelyet szintén ő kezdeményezett tegyen meg minden lehető.

— Kamara-zene. A Hubay—Herzfeld Waldbauer—Popper-féle vonós-négyes kamara-zeneestélyét vasárnap tartotta meg a fővárosban a Royal-szálló nagytermében. A zeneestélyen egy kedves ösmérésünk, Forrai Sándor építésmérnök is közreműködött, kinek zongorajátékáról elragadtatással írunk. Egyik előkelő fővárosi lap az amateur zongora művésznél a következő lelkes s meleg sorokat írja:

Hosszu évek után újabb gyönyörűséggel élvezhettük a Mendelssohn d'moll triójának poétikus szépségeit. És hogy élvezetünk ezuttal teljes volt, azt elsősorban a zongora-szólam interpretálójának: Forrai Sándornak kell érdemül betudnunk. A művész emines játéka magasfoku technikai készsége mellett különösen a korrekt rithmykai érzékben és a meglepően finom billentésekben nyilatkozik meg a legelőnyösebben. Ugy tudjuk, csak kedvtelésből kultiválja a zenét, ám azzal a perfect virtuozitással, a melylyel ő hangszerét

kezeli, bátran bucsut mondhatna az építési pályának, melyet magának életfentartásul választott. A közönség a trió minden egyes tétele után zajos elismerésével tüntette ki a Gobbi Henrik iskolájának jeles neveljét s az ovációknak ugyanezek hasonló mértékben részesítette Hubay Jenőt és Popper Dávidot is, a kik kollegiális szeretettel és jóleső diszkrécióval alkalmazkodtak *Porrai* Sándornak felfogás dolgában is magas színvonalon álló zongorajátékához.

— **Az adófizető Debreczen.** A pénzügyigazgató január havi jelentéséből az tűnik ki, hogy a debreczeni közönség az ex-lexes állapotban néhány ezer forinttal kevesebb állami egyenes adót fizetett be, mint a múlt év ugyanezen időszakában. Dohányt is kevesebbet füstölt el; — de másféle közvetett adónemekből jóval többet drukkolt ki. Ime állami egyenes adó f. évi januárban 36857 frt folyt be, melyből csak 9300 frt esik a lakosság javára, mert a többi a város és m. á. v. fizette. 1898 januárjában 7573 frttal több adó jött be. A jelenlegi 364712 frt adóhátralék 35206 frttal több a tavaly ilyenkor mutatkozott hátraléknál. Bélyegjövődék 21480 frt (+ 4365) jogilleték 47635 frt (+ 36904) dohányjövődék 50187 (— 9023) határvám 4468 frt (— 799) fogyasztási és italadó 50054 frt (+ 11002) bevételt eredményezett.

— **Fáy Flóra gyásza.** Mint részvétellel értesülünk *Fáy* Flórát színházunk drámai szendéjét súlyos csapás érte. — Édesanyja *Frankl* Antalné Szabadkán ma hirtelen elhunyt.

— **5200 árva.** Debreczenben a múlt hó végén 5199 árva volt a városi árvaszék felügyelete alatt, a gondnokság alá helyezett száma pedig 66 volt. Ezek közül készpénzzel 308, fekvő vagyonnal 1811, készpénzzel és ingatlanul 12 árva birt. — míg 3128 árvának semmi vagyona nincs. Prot. árvatartó alaptól 448 árvát segítenek, a kath. árvaházban 84, a nőegyleti árvaházban 20, szüléknél, magánjóltevőknél van elhelyezve vagy pedig eselédként szolgál 2569 árva. A gyámpénztár által kezelt árvavagyon meghaladja 750000 frtot.

— **Vásár a Bikában.** Az izr. nőegylet által e hó 25 re tervbe vett vásári mulatság előkészületei nagyban folynak. Az egész város közönségének érdeklődését felkeltette az a páratlan, eredeti s nagyszabásúnak ígérkező mulatság. De hiszen nem is csoda az a rendkívüli érdeklődés, mert oly dus, változatos programot dolgozott ki a buzgó rendezőség, hogy a siker már eleve is biztosítva van. Jelmezes csoportok serege, régi, korhű, mult századbeli jelmezekben árasztja el a Bika disztermét. Hogy a csoportok minél impozánsabbak legyenek, a rendezőség ez uton is felkéri a közönséget, különösen a fiatalokat, minél számosabban jelmezben jelenjenek meg.

— **Jótekonyság.** *Komoróczy* Ferencz államvasuti hivatalnok öt frtot, melyet a járásbíróság tann-díjkép ítéltek neki, a *Debreczeni Ellenőr* kiadóhivatala révén a népkönyha javára adományozott.

— **Több világhosszút.** A Magos utca tisztos polgárai panaszos levelet küldtek hozzánk, melyben megírják, hogy utcajuk közepe oly sötét, hogy borus éjjeleken Egyiptomba képzeli magukat. Egyetlenegy lámpát kérnek a Vidoni testvérek szalámi-gyára és az utca végén levő gépjavitó műhely közé. Csekély kérésüket megvagyunk győződve, hogy a tanács teljesíteni fogja.

— **Szilágyi Dezső és Hock János.** Mostanában minden kiváló képviselőt nagy figyelemmel kísérik a Ház folyosóján. Hát még *Szilágyi* Dezsőt, a nagy békeközvetítőt. Kivel beszél, mennyi ideig beszél, jókedvűen beszél-e, vagy rossz kedvűen-e, ez mind csupa érdekesség, mit a munka nélkül lézengő képviselők szívesen vesznek. Hogy mit beszél? Az már nem is olyan nagy érdekesség, hiszen természetes, hogy a *békéről!* Mi másról is tárgyalhatna most *Szilágyi* egyes képviselőikkel?

Igy volt ma is. A balfolyosón összehalálkozott *Szilágyi* Dezső *Hock* Jánossal. Rögtön élénk beszélgetésbe ereszkedtek. Mindenki sejtette, hogy a *békéről* beszélnek.

— Ohó, mondták a figyelők, *Hock* úgy látszik harezot akar, *Szilágyi* békét.

— Nini, hogy szabadkozik *Szilágyi!*

— Nézzétek, most meg *Szilágyi* akarja lebeszélni *Hockot*...

— De *Hock* nem hagyja ám magát... Lám, milyen harezias!

— Vigyázatok, most *Szilágyi* a zsebébe nyúl, bizonyosan kivesszi az aktákat, hogy azokkal kapacitálja *Hockot* a békére.

— Tyüh, hát ez mit jelent?

A figyelők elnémultak csodálkozásokban, mert *Szilágyi* nem az aktákat vette elő, hanem a *pénztárczáját*. Abból kiszedett előbb egy tízforintost, azután két ezüsförintost és mosolyogva átadta a summát *Hocknak*, a ki hálásan, szemlélve hajlangott s úgy távozott, mint akit teljesen kapacitáltak a békeségre.

— Ejnye, szóltak a figyelők, hát így készül a béke?

Mikor aztán elfogták *Hockot*, kísült az egész titok:

— Szó se volt köztünk a béketárgyalásról, kacagott *Hock*. En megkértem *Szilágyit*, hogy iratkozzék be a *Nemzeti Szalonba* s ő mindjárt átadta az egész esztendei tagságdíjat...

— **Szerencsétlenség.** Ma délelőtt súlyos szerencsétlenség történt a Széchényi-utczán *Kostya* János ékszerész üzletében. Kovács István a pinczeregylet eljárója egy órát vitt az üzletbe megbecsültetni. Kovács a kis műhely asztal mellett állott s nézte a mint épen spirituszt töltöttek a lámpába. Egyszerre csak a spirituszos üveg nagy robajjal explodált s a láng Kovács arcába esapott, úgy hogy teljesen összeégette. Az első orvosi segílyt a szerencsétlen embernek dr. Nagy Kálmán nyújtotta, ki sebeit bekötözve, lakására szállította.

— **Megnyit a jégpálya.** Halifax hiveinek ismét megvan az öröme. Az utóbbi napokban beállott fagyok a Margit fürdő jégpályáját is használhatóvá tették. A jégpálya felfagyott s most ismét vigan lehet koresolyázni a tükörsíma jégen. A jégpályát teljesen átalakították s most még nagyobb öröme telhetik a koresolyasport kedvelőinek, mert valódi testedzést és élvezetet nyújthat nekik a koresolyázás ilyen száraz, esontkemény hidegben.

— **Hamis kártyások áldozata.** Egy szegény vidéki ember tegnap délután bejött Debreczenbe, hogy ügyes bajos dolgait elvégezze. Mikor elindult hazulról, sógora megbizta őt, hogy egy négyszáz forintos váltóját, mely ma járt le egy itteni pénzügyintézetnél, — fizesse ki. A megbizott, időöltés végett az este betért egy polgári bormérésbe, hol két jól öltözött mesterlegény nyel ismerkedett meg, kik bort hoztak és nagyokat ittak a vidéki vendég egészségére. A bor azonban csakhamar megártott az embernek, beru-

gott s ily állapotban ujdonsült barátai elvezették egy alsórendű kávéházba, hol kártyázni kezdtek. A multság reggeli öt óráig tartott s mikor hajnalhasadáskor a szegény ember józanodni kezdett, arra a kellemetlen tapasztalatra jutott, hogy a négyszáz forintja elszórt a blatton. Pénzével együtt csakhamar elpárolgott a két sipista is és a szegény ember egyedül maradt mélységes bánatával. Csakhamar fogta megát, kiment a város alá s letépvén ruháit, a bősörményi vonat elé vetette magát. A vonatvezető figyelmes szeme azonban a reggeli szürkületben észrevette a sineken fekvő embert s miután a füttentésekre az fel nem kelt, gyorsan ellengőzt adott s a vonatot megállította. A boldogtalan ember fájdalmas hangon panaszkolta el nagy keserűségét s a vasuti személyzet tanácsára bejelentette esetét a rendőrségnél, hol most nyomozzák a szegény ember lelketlen megrontóit. Ezzel a hírünkkel kapcsolatban talán nem tévedünk, ha azt gondoljuk, hogy jó volna rendőrségünknek, mint Budapesten hetenkint egyszer-kétszer éjjeli razziát tartani és az éj homályában, vagy a gyanus helyeken bujkáló hamiskártyásokat, elzüllött existenciákat összefogdosni és tőlük a város területét megtisztítani.

— **Felülfizetések a gazdasz-bálban.**

1899. január 18 án megtartott gazdasz-bálon felülfizettek a következők: Gróf Hugonnay Béla 100 frt, Bernáth Elemér 50 frt, Sherpely Kálmánné 30 frt, báró Shönigszvalter Herman 20 frt, Medve Kálmán 4 frt, özv. Lhalskovits Ivánné, Herdluzka Béla 3—3 frt, özv. Lipsey Imréné, Dragotta Miklós, Júlász Arpád, Raab Kálmán, ifj. Sporzon Pál, Szabó Mihály, Uits István 2—2 frt. Miért is a nagylelkű adakozók ez uton is fogadják hálás köszönetünket. B. b. pénztáros.

— **A nátha ellen.** Nincs elterjedtebb betegség, mint a nátha, mely nagyobb mértékben ragadós is és ami a legrosszabb a dologban, az orvosok ezt a kellemetlen bajt, mely ha elhanyagolják, a légzőszervekre is átmegy, eddig vagy nem tudták vagy nem is tartották érdemesnek gyógykezelné. Most azonban egy német orvos biztosan ható szert ajánl a nátha ellen, melyet orvos nélkül is, akárki alkalmazhat. Erős hypermangansavas káli oldatból egy pár csöppet kell meleg vízbe tenni, hogy a víz halványrózsaszínűvé legyen. Ezzel az oldattal mind a két orrüreg, miután előbb jól kifujjuk, ki kell öblíteni, miközben az oldatot úgy fölszívni, hogy az a másik orrüregen vagy a szájon át folyjon ki. Azután az orr nyakhártyáját ujunkkal az oldatba mártott vattadarabokkal jól bedörzsöljük és végül mind a két orrba száraz vattagolyócskákat teszünk, melyeket lehetőleg magasra kell fölteni. Erre a fejet hátra tartva az oldatot ismét az orrba kell folyni hagyni és az így átítatott vattadarabok mintegy óra hosszágig maradnak az orrban, aztán pedig egyszerű kifuvás által eltávolítandók. Ha a nátha még friss, akkor ettől a szertől azonnal elmúlik és az idült nátha is nagyon javul.

— **Elveszett gallér.** Egy kis leányka elvesztette gallérját, a becsületes megtalálót kérjük, hogy mivel a leányka szülei szegények szíveskedjék azt szerkesztőségünkbe behozni, vagy beküldeni. A gallér sötétkék.

— **Szaporodunk.** Az 1899-dik obstrukciós esztendő első hónapja népességszaporodás tekintetében épen semmi kívánni valót nem hagy fenn. A gólyák nem obstruálnak, hanem lázas szorgalommal végzik feladatukat. Ime Debreczenben január havában összesen 214 gyermek született, 110 fiu, 104 leány, 157 ref. 41 r. kath. 5 g. kath. 11 izr. Törvénytelen csak 15 volt s halva 14 született. Meghalt ugyanezen idő alatt 107 egyén,

59 férfi, 48 nőnemű, 79 ref. 2 ág. ev. 17 r. kath. 1 g. kath. 8 izr. Vagyis a születettek száma épen kétszer annyi mint a halottaké. A t. főorvos dicséri is a közegészségi állapotokat. Jó világ volt a mátkapárokra is. Összesen 40 pár lépett házasságra: 26 ref. 3 r. kath. 1 g. kath. 2 izr. és 8 vegyes vallású pár.

x **Hivatali helyiségül**, esetleg ipari célokra raktárnak stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben, akár két részre osztva, olcsó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

A Fülöp-szigetek.

Budapest, február 7. Otis tábornok ezt táviratozza Manillából: A helyzet nagyon megnyugtató. Aggodalomra nincs ok. A városban és környékén nyugalom van. A csapatok egészsége és hangulata kitűnő. Vasárnap reggel 5 órakor harc volt az egész vonalon. Minden támadást visszavertünk. Hajnalhasadáskor az amerikai csapatok előre nyomultak, a fölkelőket visszaszorították egészen az előbb általuk elfoglalt vonalokig és hatalmukba kerítették a fölkelők erődítményeit. A flotta fényesen működött közre az ellen-ség szárnyára való lövöldözéssel. A fölkelők jól fel voltak szerelve fegyverekkel tábori ágyukkal és gyorstűzelő ágyukkal. Az amerikai csapatok hősiességgel küzdöttek. A harc eredménye általában kedvező volt az amerikai csapatokra nézve.

Halálozás.

Budapest, február 7. Prágából táviratozzák: Maschka József lovag, udvari tanácsos és a prágai német egyetemnek vlt tanárja tegnap éjjel 89 éves korában hirtelen meghalt.

A keleti vasutak ügye.

Budapest, február 7. Konstantinápolyból távirják: Egy német lapnak azt a jelentését, hogy Calice báró osztrák-magyar nagykövet a keleti vasutak ügyében memorandumot adott át Tevfik basa külügyminiszternek, illetékes helyen helytelennek nyilvánítják. Az osztrák-magyar nagykövet ebben az ügyben szóbelileg interveniált. Ep oly helytelennek nyilvánítják irányadó helyen ugyanennek a lapnak azt a jelentését, hogy az osztrák-magyar nagy követ eleve is állást foglalt az ellen az állítólagos szándék ellen, hogy a törökök lefoglalják a keleti vasut többi vonalait, hol a bolgárok erőszakkal birtokukba veszik a keleti vasut kelet-ruméliai részét. Ilyen lépésre az osztrák-magyar nagykövetnek sem oka, sem alkalma nem volt.

Fővárosi divatlevél.

— A Divat Ujság-ból. —

Rendes dolog, hogy minden kissé föl-tünőbb divatos formát addig-addig javítanak, toldják, foldják, hosszítják, bővítik, mignem annyira kiveszik a formájából, hogy a meg-teremtője ugyancsak alig ismerne rá. Így vagyunk most ezzel az ugynevezett serpentin-fodorral. Az eredeti formában egy rendkívül jól álló toldaléka, disze, kiegészítő része a divatos szoknyának, míg ma már egy tulsá-gosan bő és hosszú, járás közben ide-oda kalimpáló kelmetömegnél alig egyéb. Az ilyen tulzásoknak a mulhatatlan következtése, hogy mihelyt valamely fölkapott divatos dolognak úgy szólván a paródiája kezd uton-utfélen hemzsegni, az eredetinek a megteremtője, uj-

dolgon törí a fejét. Így van ez most is. A szoknyák különböző toldalékai és diszítései lassan, de biztosan a tunika formáját kezdik fölölteni. Hogy mikor lép föl elszántan az új forma, hogy még a farsangon e, avagy csak a tavasszal, azt ma még nem lehet tudni, de hogy jön, az bizonyosnak látszik.

Az eddig a csipőre tulsimán feszülő és csak lent bő szoknyaforma a kissé, hogyis mondjam csak, lenge alakuaknak úgy sem igen kedvezett. Azért is hajlottak a téli ruhák a hosszú lebonyes derekak felé. A báliruhákon meg egy esarp, egy csokor könnyen fedi a hiányt. Hogy a báliruhákról szólunk, meg kell jegyeznem, hogy szépeink nagyon hajolnak a klasszikus felé, a mit magyarán pucérnak, gorombán meztelennek szokás nevezni. A nyak, a váll, a hát, a felsőkar mind, mind leplezetlenül bámultatja magát. A keblet egy kis illuzió, e felett finom virág-rojt vagy széles selyemlevelű kinyitott virág védi csak egy kicsit a kíváncsi szem elől. A vállon a ruhát egy-két sor gyöngy, egy kis lenge tüll, egy-két sor gyémánt tartja. Ugyan-csak tökéletes legyen az asszony, a ki meri magát így mutatni, mert a mi felfogásunk szerint kissé szemérmetlen klasszicizmust csak azok engedhetik meg maguknak, a kiknek a szépsége elfelejteti velünk merészségük-et. Jaj annak az asszonynak, aki szigorú önbírálat nélkül, pusztán azért, mert divat, engedi szépsége hijját vagy tulteltét köz-szemlére tétetni szabója által.

A mit az idej farsangi divatban leg-jobban szerettek, az a hajviselet sokfélesége. Ma már nagyon, de nagyon tul vagyunk azon, hogy mindenkinek, akár hosszú, akár rövid a nyaka, angol kontyot kelljen a kupá-jában csavartatni, vagy pedig akár könnyű és bodros, akár nehéz és sima a haja, fürt signonban kelljen viselnie — mert ez kérlel-hetetlen divat. Ma az egyik közepén választja kétfelé a haját és rendes puffot fésül kicsi füle fölé, hogy éppen csak a gyémántfüggős, rózsaszínű fülcimpája lássék. A másik is kettéválasztja közepén a bodros haját s egy kissé szétfésüli, mintha nagyon szendének szánta volna arcját, de aztán egy merész mpzdulattal emeli a szellős bodrosra égetett haját a két halántékaról a feje tetejére. A harmadik féloldalt (bal) választja el, a balt rögtön felemeli, a többi haját pedig a homlok fölött széles hullámokban fésüli át, egészen a jobbik szemöldökét érintve vele és esők aztán emeli a végét szintén hátra. A negyedik nem választja el a haját, hanem felfésüli minden oldalról, azután kissé megereszti lazára és a tetejébe, de a legbubjára hanyagul oda biggyeszt egy piczi kis kontyot. A sok-féle hajviselet csak egyben egyez, hogy hátul a nyakból mindenki felfésüli a haját, akár magas, akár kivágott ruha van rajta.

Ékszer sokat, nagyon sokat, még a sok-nál is többet enged meg a divat.

Ida.

Mulatságok.

* **A Debreczeni Első Magyar Asztal-társaság** e hó 8-án az Angol Királynő helyiségében művészestélyt tart, melyet tombola- és társas vacsorával fognak össz-nyekötni. A kedélyesnek ígérkező estély nyolcz óraker veszi kezdetét. A művész-estélyen több művész ígerte meg közre-működését és az a már jelzett program szerint fog lefolyni. A társasvacsorát reg-gelig tartó táncz követi.

Irodalom és művészet.

* **A magyar leányok lapja.** A magyar leányok az utolsó időben — örömmel tapaszta-lyuk — kezdenek szívesen foglal-

kozni az irodalommal. Itt is, ott is ön-képző leány egyesületek alakultak, a melyeknek célja, hogy a leányokat a min-dennapos, unalmas terefere helyett komoly irodalmi munkára készítse. Ezt a szép, és nemes törekvést a magyar irodalom egyik régi őre: az Ország Világ képes szépirodalmi hetilap, mely a magyar publikumnak legkedvesebb ujsága, szeretettel üdvözölte és elhatározta, hogy töletelhe-tőleg támogatni fogja. Azért is az első ilyen egyesületnek, a veszpréminek könyv-tárát számos irodalmi munkával gazdagít-totta, sőt hogy jól fejezzük ki magunkat, a könyvtár alapját az Ország-Világ ve-tette meg. Így lett az Ország-Világ a művelt magyar leányok lapjává. A mi különben természetes is. Mert hisz az aktuális eseményekkel e lap révén ismer-kedhetnek meg hétről-hétre írásban és képből és e lap változatos tartalmából, a melynek gazdagítására a magyar írók színe-java szövöttek, tanulhatják meg azt az idealizmust, melyre az élet ezer küzdelmeiben nekik is szükségük van. Azért is az Ország-Világ, melynek kü-lön regénymelléklete is van és hónapon-kint egyszer a magyar zeneirodalom jele-sebb termékeit is bemutatja, melegen ajánljuk a magyar leányok figyelmébe. Az Ország-Világ előfizetési ára negyed-évenként 2 frt, a kiadóhivatal, mely Hold-uteza 7. sz. alatt van, mutatvány számok-kal szívesen szolgál.

* **Gárdonyi — akadémikus.** Maholnap szerencsésen oda jutnak a magyar littera-tura kiválasztottjai, hogy jobban meg-becsülik őket a külföldön, mint itthon. Például az élő magyar poéták legjelesebb-jét Kiss Józsefet, ma se boosájtják be maguk közé azok a poéták és tudomá-nyos uraságok, akik azon előkelő irodalmi társaság tagjai, melynek egyik titkára Vargha Gyula. Pósa Lajost se. Szavaz-tatnák meg csak a Kisfaludyban a nem-zetet: ők volnának ott elől. Gárdonyi Gézát, a kinek nagy talentumában a ma-gyar olvasó közönség több mint egy év-tizede gyönyörködik, csak a minap vá-lasztották be a Petőfi-társaságba — és csak most utólag pattant ki valahogyan, hogy a Petőfi-társaság voltaképpen egy akadé-mikust tiszteltek föl Gárdonyi Géza sze-mélyében. De nem is egy, hanem dupla akadémikust. Igaz, hogy Gárdonyi, a ki kisdéd egri hegyzugi házikójában esőn-desen irogatja a poétikus dolgozatait, nem hirdettette ezt hasábokon, mint ez egyéb-ként nálunk szokás, de így van: ő dupla akadémikus. Az is igaz, hogy nem Szász Károly ur akadémiaján kapta az akadé-mikus diplomát, hanem két olasz akadé-mia választotta meg a jó minap tagjául, elismerésképpen a becses Dante-fordításá-ért. A nápolyi Real Akadémia az akadé-mikus jelvényét: az aranycsillagot is megküldte a kitűnő magyar poétának.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: **Váradi Ödön.** —

(Folytatás.) 81.

Szabad-e önt arra emlékeztetnem, hogy még nem ebédelt? — kérdé Palmer alázatosan.

— Most nincs oly étvágyam, mint máskor szokott lenni.

Irjak talán pár sort Price orvoshoz? Sir Henry?

— Nem, köszönöm. Majd meglátogatom s akkor rendelek ellene valamit.

— Ne hozzak-e valami italt uram?

— Na jó, hát hozzá egyet-mást, — mondá, inkább hü szolgálja kedvéért.

Palmer eltávozott.

Sir Henry az íróasztalhoz tilt, hogy Miriámnak írjon.

Érezte, hogy szive megkönnyebbül, ha ír valamit.

De újra elábrándozott.

Minek is gondoljon arra, ki őt annyira elámitotta.

A külföldön valahol visszavonultan élek. Nagy-nagy-fájdalom.

Ekkor mindjobban kábultan érezte magát, nem tudott gondolkodni. Ujjai megmerevedtek, s ő minden tagját súlyosnak érzé, csakhamar kiesett a toll a kezéből, nem volt képes fölemelni.

Igy ült itt, erőtlennül, nem tudva semmit állapotáról, nem tudott szólni, mozdulni, eszengetni...

Mrs. Digby szavai nem maradtak hatás nélkül idegzetére s a mint Palmer egy félóra múlva szobájába lépett, látta azonnal, mi történt.

Sir Henryt szélütés érte.

A szolga urát egy pamlogra fektette, gyorsan elhagyta a szobát s lovon egy szolgát — küldött az orvosért. Ő pedig időről-időre egy kis cognacot csepegtetett ura szájába és dörzsölte annak a lábait.

Könnyes szemekkel vette észre, hogy a báró nem tud szólni.

Mindenféleképpen megpróbálta ezt, de szavait nem lehetett érteni.

A gyorsan megérkezett orvos rendeletére ágyba fektették mindent megkísérelve a gyógyításra.

Az orvos kijelentette, hogy a szélütés nem valami komolyabb jellegű, de a beteg gyenge állapota mellett mégis rossz kimenetelű lehet.

— Hadd jöjjön azonnal haza a Mylady — folytató az orvos — a mint Miriám távolléte felől értesült. Egy oly egyén jelenléte, a ki kedélyét felvidíthatja nagyon előnyös lehet. Tudja-e hova írjon?

Palmer nemmel felelt.

— Mindenesetre rossz, hogy a Mylady nincs itt, mondá a doktor, a mint bucsuzott, Palmerhez, ő jobban ápolná őt, mint bárki más.

— En huszonkét éve vagyok mellette, uram.

— De ön még sem nő. A szenvedő heteken, vagy talán hónapokon át a leggyöngébb ápolást igényli.

A báró azonban lehetőleg tudtul adta, hogy Palmer lehet az ő ápolója.

Menet a doktor Palmernek azt is megjegyezte:

— Mindennap eljövök, mert a beteg állapota aggasztó. De — szólt hozzá hirtelen — nem tudja-e urnője címét.

— Nem, de a levélben, melyet ír...

— Jó, hát adja azt ide.

— De uram nem akarja azt, a mint intéseiből észrevettük, hogy a neje eljőjön.

— Mert gyöngeségében azt óhajtja, hogy a fájdalomtól kímélje. Mert nagyon kellene önnek őt gondoznia, ha ápolója akar lenni!

— Arra szívesen vállalkozom, — viszonzá a hü szolga. — Nem képzelhetem, hogy történhetett e szerencsétlenség.

— Nem érte e valami kellemetlenség mestanában?

— Nem tudok róla.

— Vagy talán gondjai, adósságai is vannak?

— Adósságok, — szólt Palmer nevetve.

— Ah uram, Sir Henry jövedelmei harmadrészét sem költi el.

— Akkor bizonyára parlamenti szereplése idézte elő. Csodálatos, hogy egy ember, ki minden tekintetben boldogan élhetne, a politikával keseríti életét s szélütés éri, ha egy kedvencz indítványát el nem fogadják.

— A szolga tagadólag intett.

— Oh, dehogy. Ő nem vesz részt a vitákban, ezek baját nem okozhatták.

— Hát mi?

— Talán, hogy mostanában gyakran mást rendelt. Egyszer várta nejét, majd újra utra készült s ez így ment mindig.

— Oh, most már tudom, mi történhetett, — mondá az orvos magában — valószínűleg meghasonlott nejével s külföldön vált tőle. A mint hallom ő fiatal s nagyon szép. Baj, — nagy baj. Egy ilyen koru ember nem igen éli át e csapást.

XXI.

Mrs. Digby győzelme.

A mint megtudták, hogy Talbot Grey veszély nélkül Rylandba ért, Mr. O'Morice napról-napra sürgette elutazása napját.

— Sajnálom, hogy távozik, — mondá Mr. Colchester neki, ki nem akarta magáról azt a véleményt felkelteni, hogy kihasználni óhajtja Talbot távollétét. Szerettem volna, ha Georginával másként történt volna, de úgy látszik a sors másképp döntött.

— Igen, Mr. Colchester — viszonzá O'Marice őszinte szívvel sohajtva — valami fátumszerű működik itt.

— Nem csodálkozik felette, hogy Georgina megmaradt iránta való szerelmében noha megtudta, hogy neje még él, mert bármit is mondjanak, Lady Selton az ő neje, míg el nem válnak.

— Nem, mert a mint a beteg ágya mellett ülve, hallotta annak lázas ajkairól az ő nevét szerelemmel suttogni, meggyőződhetett arról, hogy őt szereti forrón, igazán.

— De én mégis remélem, hogy a távollét Georgina szívében a szerelmet kioltja, mert az igazat megvallva, kedves O'Mariceon, nem nagyon szeretem, hogy leányom egy elvált emberrel fog egybekelni. Mert mindig fennállana az az esélyesség, hogy előbb vagy utóbb férje találkozik Miriámmal s hogy érezhetné ő magát akkor boldognak, ha tudni, fogja, hogy férje egy oly nővel találkozik, kit egykor szeretett?

— Grey fogja kerülni az ily találkozást. De mégis leghelyesebben járna el, ha jövőre távol maradna Georginától. A közönyösség legkisebb jele is fokozná s akkor csakhamar felhagyna azzal, hogy őt szeresse.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény társaság közlése.

1899. február hó 7-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	119.50	120.—
vasuti beruházási köt. 4 1/2%	120.75	121.75
koronajárdék 4%	97.70	98.20
regále vált. köt. 4 1/2%	100.50	101.50
Osztrák aranyjárdék 4%	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4 1/2%	101.25	101.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	138.60	139.60

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	397.25	397.75
Osztrák hitelbank részvény	361.30	361.50
Magyaripar- és keresk. bank. r.	105.—	105.50

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	122.25	123.25
3%-os	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	121.75	122.75
Magyar vörös keresksorsjegy	11.—	11.50
Osztrák	20.—	20.50
Olasz	11.75	12.25
Bazilika sorsjegy	6.60	7.—
Jó-sziv	3.80	4.20

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	— — —	5.66	5.76
20 márkás arany	— — —	11.79	11.89
20 frankos arany	— — —	9.55	9.59
1 Sovereigns	— — —	12.04	12.08

Budapesti gabonátőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1899. február 6-án.

Az irányzat a buzaüzletben ma lanyha volt. A malmok csak kevés mennyiségeket vettek és árengedményeket követeltek. Forgalom ily körülmények között nem fejlődött és csak 7000 métermáza adatott el, 5 krral olcsóbb árak mellett.

Rozsban tartott árak mellett csak néhány kocsit kelt el.

Tengeriben kereslet csak itt levő áru iránt mutatkozott.

II. Határidő-üzlet.

Teljesen ellentétben az alacsonyabb amerikai árakkal és a lanyha készáruüzlettel, a határidő-piaczon ma egy kis parázs-hausse fejlődött. Miután más fogható ok nincs, azt csakis egy helybeli czégg fedezéseivel és talán véleményvásárlásaival is lehet indokolni. Az üzlet kis terjedelménél ily árhajtások könnyen keresztülvihetők.

Hivatalos záróárfolyamok. Déli 1 órakor az árfolyamjegyző bizottság a következő hivatalos záró árfolyamokat állapította meg:

Buza márcziusra	9.67 — 9.68
" áprilisra	9.51 — 9.52
Rozs márcziusra	8.02 — 8.03
Tengeri 1899. májusra	4.86 — 4.87
Zab 1899. márcziusra	5.85 — 5.87
Repcze augusztusra	12.10 — 12.20

Délután 4 1/2 órakor zárlat:

Buza márcziusra	9.74 — 9.75
" áprilisra	9.74 — 9.76
Rozs márcziusra	8.06 — 8.07
Zab márcziusra	5.85 — 5.87
Tengeri márcziusra	4.86 — 4.87
Repcze szeptemberre	12.10 — 12.20

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 129. Bérlet 107-ik szám „B”

Ma, kedden, 1899. február 7-én.

HOFFMANN MESÉI.

Nagy operette 4 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Első felvonás: „Luther csapszékeben.”

Hoffmann meséirő	— — —	Karacs Imre
Lindorf, tanácsos	— — —	Csatár Győző
Cochenville lovász	— — —	Sziklay M.
Luther, osztláros	— — —	Szentes János

Második felvonás: „Olympia.”

Hoffmann	— — —	Karacs Imre
Copélina	— — —	Csatár Győző
Spalanzani fizikus	— — —	Fenyéri Mór
András, szolga	— — —	Sziklay M.
Olympia báb	— — —	Leopold F.
Miklós	— — —	F. Kállay L.

Harmadik felvonás: „Antónia.”

Hoffmann	— — —	Karacs Imre
Kreszpel hangszerkészítő	— — —	Bartha István
Mirackél csodaorvos	— — —	Csatár Győző
Ferencz szolga	— — —	Sziklay M.
Antónia	— — —	Leopold F.
Miklós	— — —	F. Kállay L.
Phantom	— — —	Serfőzy Zsuzsi

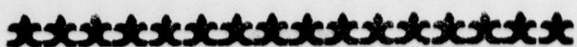
Negyedik felvonás: „Stella.”

Hoffmann	— — —	Karacs Imre
Lindorf tanácsos	— — —	Csatár Győző
Cochenville	— — —	Sziklay M.
Luther, korosmáros	— — —	Szentes János
Stella, énekesnő	— — —	Leopold F.
Miklós	— — —	F. Kállay L.

Holnap szerdán február 8-án:

BŰNÖS.

Dráma 3 felvonásban.

Berkocsik dijszabalyzata.

	Két	Egy
	Levas	
I. Napsámra.		
Egész napra, reggelt 7 órától esti 9 óráig . . .	5	3
Fél napra, reggelt 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig . . .	3	2
II. Órassámra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára vagy korábbi időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város szrompón belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőseknei (valláskülönbség nélkül), ha a végzettség a templomban történik		
A temetőbe ki és vissza	2	1.40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1.20	80
A színházba menet	60	40
A színházról jövet	80	60
Bármely vasúti indítás vagy rakítás nappali menet vagy jövet kézi lákával	50	30
Kézi menet vagy jövet kézi lákával	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár		
A korcsolyázó vagy csónakázó löbcs, csukorgyár, légszuszogó, kertészeti egyet és gémszalomha menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdő fürdőházhoz, polgári vagy katonai fürdőházhoz menet vagy jövet	80	60
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Különb. barom- és lövésztérre oda és vissza egy órai várakozással	1.20	80
Minden következő órára	40	30
A katonai lakóhelyhez és katonai börtönhöz menet vagy jövet	80	60
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	60	40

A díjak reggelt 6 órától esti 9 óráig számítottnak.

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
 Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**
 Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**
 Fővárosi szerkesztőségünk:
 (szerkesztő: **Kéry Gyula**)
 Budapest, Üllői-ut 70. I. emelet 13.
 Telefon: 59-14.

Farsangi naptár.

Február 8. Első magyar asztal-társaság estélye az „Angol-Királynő” helyiségében.
Február 11. Ács-ifjuság dalkörének műkedvelő előadása a „Margit”-fürdő disztermében.
Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör jelmez-estélye a „Bika” disztermében.
Február 18. Nyomdászok mulatsága a „Margit”-fürdő disztermében.
Február 25. Az izraelita jótékony nőegylet „debreczeni vásár” mulatsága a „Bika” disztermében.

Hirdetés.

A Debreczeni Első Takarékpénztár mint jelzálogos hitelező közhírré teszi, hogy f. évi **február 9-én d. u. 3 órakor** a kir. törvényszék árverési termében árverés alá kerülnek **Szabó István és neje Szabó Julianna** debreczeni lakosoknak a debreczeni 2248. sz. tjkvben 2374. hrsz. alatt felvett **Hatvan-utcai 293 □-öl területű 1533. régi 63 új sorszámú házas telke** 9312 frt kikiáltási ár mellett, ugyanazoknak a szepes-pusztai 37. és 40. sz. tjkvben felvett **22 hold 800 □-öl, azaz 4 nyillas, illetőleg 50 hold 1000 □-öl, azaz 9 nyillas területű tanya földjeik** 6134 frt illetőleg 16132 frt kikiáltási ár mellett.

Továbbá árverés alá kerülnek ugyanott f. évi február hó **10-én d. u. 3 órakor Özv. Veres Lászlóné és gyermekei** tulajdonát képező, a debreczeni 3304. sz. tjkvben felvett 203 □-öl területű **nap-utcai 2496. régi 7. új számú házas telek 4 hold 650 □-öl onodói földjével együtt** 6002 frt kikiáltási ár mellett; — végül

árverés alá kerülnek f. évi február **11-én d. u. 3 órakor** ugyanott az **Ifj. Barcsai Miklósné és társai** tulajdonát képező a debreczeni 2578. sz. tjkvben A 3-7. r. sz. alatt felvett, összesen **36 hold 17 □-öl területű természetben egy tagban fekvő ujosztású földkekből álló tanyabirtok** 2414 frt kikiáltási ár mellett; -- és az ugyanazok tulajdonát képező, a debreczeni 3234. sz. tjkvben foglalt 225 □-öl területű **Szent-Anna-utcai 2524. régi 60. új sorszámú házas telek 2 hold 1000 □-öl onodói földjével együtt** 6349 frt kikiáltási ár mellett.

Az árverelni szándékozók a mennyiben előlegesen tájékozódni kívánnának, a Debreczeni Első Takarékpénztár ügyészi hivatalában a délutáni órákban minden irányban felvilágosítást nyerhetnek.

Eladó:

- a Simonffy-utca elején **egy lakóház** **16000 frt**
- 3 cat. hold onodói föld** **1000 "**
- az Arany János-utczában **egy lakóház** **14000 "**
- a Lorántffy- (Oláh) utczában **egy lakóház** **4000 "**
- a Késes-utczában **egy lakóház** **4500 "**
- 10 cat. majorsági átkos föld egy hizlaló-telep 6 cat. hold területtel** **6000 "**
- 50 cat. hold kaszáló a Cserén** **5000 "**
- 2 1/2 cat. hold onodói föld** **900 "**
- 968 □-öl szántóföld az ujosztáson** **200 "**
- továbbá **40 cat. hold szántó Nádudvaron** **8000 "**

Bővebb értesítést nyujt naponta d. e. 8-9 óráig
Dr. Freund Jenő
 ügyvéd, Piacz-utca 70. sz.
 116-2 1

Civis Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkívül érdekes tartalommal, számos szép képpel bir. A czimtár az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerű naptárunkat, mely immár közszükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővítjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgáljuk vele.